

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-257(48)07-09/KS

Warszawa dnia 26.02.2009 r.

DECYZJA nr DNR-1/24/2009

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej nieudzielenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przez przedsiębiorcę Jana Zugaję, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PHUP „Bicykl” w Nowogardzie informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy rowery dziecięce 12” Kross Zula, wprowadzone na rynek przez przedsiębiorcę Kross S.A. z siedzibą w Puławach, są bezpieczne, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr 118/2008 z dnia 22 grudnia 2008 r., utrzymuje się zaskarżoną decyzję w mocy.

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 17 stycznia 2009 r. przedsiębiorca Jan Zugaj, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą PHUP „Bicykl” w Nowogardzie (zwany dalej „stroną postępowania”) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „Prezesem UOKiK”) nr 118/2008 z dnia 22 grudnia 2008 r. Decyzja ta została wydana w związku z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 6 października 2008 r.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, że przedsiębiorca Jan Zugaj, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą PHUP „Bicykl” w Nowogardzie naruszył art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976), zwanej dalej „ustawą o

ogólnym bezpieczeństwie produktów” i nałożył na tego przedsiębiorcę na podstawie art. 33a ust. 1 pkt 2) w związku z art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów karę pieniężną w wysokości 5 000 zł.

Strona postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oświadczyła, że kwestionuje powyższą decyzję, sposób naliczenia kary pieniężnej, jej uzasadnienie oraz podstawę do jej wydania. Ponadto strona postępowania oświadczyła, że w związku z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 października 2008 r. wydana decyzja jest niezgodna z prawem.

W związku z powyższym, w piśmie z dnia 28 stycznia 2009 r., Prezes UOKiK, na podstawie art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) powiadomił przedsiębiorcę Jana Zugaja, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PHUP „Bicykl” w Nowogardzie o wszczęciu postępowania w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej nieudzielenia informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy rowery dziecięce 12” Kross Zula, wprowadzone na rynek przez przedsiębiorcę Kross S.A. z siedzibą w Przasnyszu są bezpieczne oraz o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy, prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, dotyczącego stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ I instancji, uzupełnionego o nowe okoliczności faktyczne, pominięte przez organ I instancji, jak i te okoliczności faktyczne, które po wydaniu decyzji przez organ I instancji uległy zmianie oraz te, które w świetle zmienionych przepisów prawa mają znaczenie prawne. (wyrok NSA z 28 lipca 2000 r., V SA 102/00).

Funkcją odwołania, które w przypadku spraw rozpatrywanych przez Prezesa UOKiK ma formę wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest doprowadzenie do kontroli decyzji organu pierwszej instancji. Organ odwoławczy powinien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całości, nie ograniczając się jedynie do rozpatrzenia zarzutów strony podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, badając zarówno jej zgodność z prawem, jak i celowość i słuszność rozstrzygnięcia.

Prezes UOKiK, po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności przedstawionych przez stronę argumentów, stwierdził, że brak jest podstaw do

uchylenia zaskarżonej decyzji i odstąpienia od ukarania przedsiębiorcy Jana Zugaja prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PHUP „Bicykl” w Nowogardzie.

Strona postępowania wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji, podniosła, iż kwestionuje zarówno samą decyzję, jak i sposób naliczenia kary, jego uzasadnienie oraz podstawę do wydania decyzji. Powołując się na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 6 października 2008 r. strona postępowania stwierdziła, że decyzja 118/2008 z dnia 22 grudnia 2008 r. jest niezgodna z prawem. Poza tym twierdzeniem, strona postępowania nie przedstawiła żadnych argumentów, które przemawiają za złożonym przez nią wnioskiem. Należy podkreślić, że ograniczenie się przez stronę postępowania jedynie do wyrażenia niezadowolenia z wydanej decyzji prowadzi do niemożności przeprowadzenia autokontroli zaskarżonej decyzji. Skonkretyzowanie zarzutów w odwołaniu ułatwia organowi odwoławczemu rozpoznanie sprawy i pozwala na uniknięcie powtórzenia ewentualnych uchybień popełnionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Odnosząc się do stanowiska strony, z którego wynika, że kwestionuje ona możliwość wydania zaskarżonej decyzji ze względu na prawomocny wyrok sądu administracyjnego należy stwierdzić, że to właśnie powołany wyrok, uchylający decyzję nr 115/2007 z dnia 31 grudnia 2007 r. i nr 26/2008 z dnia 26 maja 2008 r. zobligował Prezesa UOKiK do ponownego wydania decyzji w niniejszej sprawie. Jak to zostało już podkreślone w zaskarżonej decyzji, zgodnie z art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie ten sąd oraz organ, którego działanie lub bezczynność było przedmiotem zaskarżenia. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził w uzasadnieniu wyroku z dnia 6 października 2008 r., że w jego opinii nie ulega wątpliwości, że Prezes UOKiK prawidłowo stwierdził, że strona postępowania nieudzielając odpowiedzi na pismo Prezesa UOKiK z dnia 18 lipca 2007 r. naruszyła określony w art. 12 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów obowiązek współpracy producentów i dystrybutorów w celu uniknięcia lub eliminacji zagrożeń stwarzanych przez produkty przez nich dostarczane lub udostępnianie. Tym samym, był uprawniony do nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej, o której mowa w art. 33a ust. 1 pkt 2) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W związku z tym, Prezes UOKiK, będąc związany oceną prawną sądu, nie może przychylić się do stanowiska strony postępowania, która kwestionuje podstawę do wydania zaskarżonej decyzji.

Odnosząc się do wysokości ustalonej kary, Prezes UOKiK dokonał ponownej analizy całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a także argumentów przedstawionych przez stronę postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy i nie dopatrył się naruszenia prawa, niecelowości lub niesłuszności rozstrzygnięcia, które powinny skutkować jej zmianą lub uchYLENIEM.

Zaskarżona decyzja należy do decyzji uznaniowych (swobodnych), opartych o uznanie administracyjne, co oznacza, że w określonym stanie faktycznym organ ma prawo wyboru jednego z dopuszczalnych wariantów rozstrzygnięcia, a więc na możliwości wyboru konsekwencji prawnych. Uznanie administracyjne nie polega zatem na swobodzie organu administracji co do ustalania stanu faktycznego – decyzja wydana w warunkach uznania administracyjnego musi wynikać z wszechstronnego i dogłębnego rozważenia wszystkich okoliczności faktycznych sprawy (wyrok NSA z dnia 2 lutego 1996 r., II S.A. 2875/95) oraz w należyty sposób wyważać interes społeczny i słuszny interes obywateli.

Jak stwierdził w uzasadnieniu wyroku z dnia 6 października 2008 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, w decyzji uznaniowej organ powinien określić kryteria, jakimi kierował się przy wyborze rozstrzygnięcia, czyli – w niniejszej sprawie – wysokości kary. Prezes UOKiK zastosował się do wytycznych zawartych we wskazanym wyroku i szczegółowo uzasadnił przesłanki, jakie wziął pod uwagę określając wysokość kary nałożonej na stronę postępowania. Prezes UOKiK przedstawił zarówno okoliczności obciążające stronę postępowania jak i takie, które wpłynęły na jej obniżenie. Po pierwsze, działalność prowadzona przez stronę postępowania ma charakter profesjonalny, a produkt, którego dotyczyło skierowane do niej pismo Prezesa UOKiK był przeznaczony dla grupy konsumentów szczególnie chronionej przez prawo, jaką są dzieci. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Strona postępowania nie tylko nie była świadoma ciężących na nią obowiązków, ale również nie ustosunkowała się do pisma Prezesa UOKiK, pomimo tego, że zawierało ono informację o negatywnych konsekwencjach, jakie wiążą się z brakiem współpracy z organem nadzoru. Pismo to było w opinii Prezesa UOKiK sformułowane w sposób jasny i zrozumiały, dowodem czego jest fakt, iż odpowiedzieli na nie inni przedsiębiorcy, do których zwrócił się Prezes UOKiK.

Prezes UOKiK określił wysokość kary nałożonej na stronę postępowania na stosunkowo niskim poziomie, biorąc pod uwagę fakt, iż ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów ustaliła jej maksymalną wysokość jako 100 000 zł. Prezes UOKiK wziął bowiem pod uwagę rolę przedsiębiorcy w obrocie produktami – jest on dystrybutorem, nie ma więc wpływu na spełnianie wymagań bezpieczeństwa przez produkty, fakt, iż przekazał w toku prowadzonego postępowania wyjaśnienia dotyczące obrotu rowerami dziecięcymi 12” Kross Zula a także okoliczność, iż było to pierwsze naruszenie przez tego przedsiębiorcę przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Nałożona kara ma oddziaływać nie tylko na przedsiębiorcę który został ukarany - a więc sprawić, by w przyszłości przestrzegał on przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów - ale również jej zadaniem jest prewencyjne oddziaływanie na inne podmioty prowadzące działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego, w toku postępowania Prezes UOKiK powinien mieć na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Interesem społecznym w przypadku postępowań prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów jest zapewnienie konsumentom bezpieczeństwa poprzez eliminowanie z rynku produktów, które nie są bezpieczne. Uznanie natomiast interesu strony za słuszny powinno wynikać z obiektywnej oceny sytuacji, a nie z własnego przekonania strony opartego na poczuciu krzywdy i nierówności (wyrok NSA OZ w Katowicach z dnia 20 maja 1998 r. I S.A/Ka 1744/96. Skoro więc w niniejszej sprawie Prezes UOKiK był uprawnionym do nałożenia kary na stronę postępowania, a w podobnych sprawach nakładał na innych przedsiębiorców kary w zbliżonej wysokości, nie można uznać, iż w niniejszej sprawie nałożona kara zasługuje na uchylenie, o co wnosi strona.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 53, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Zastępca dyrektora
Departamentu Nadzoru Rynku
Dariusz Łomowski

Otrzymuje:

Jan Zugaj
PHUP „Bicykl”
ul. Młynarska 7
72 – 200 Nowogard